

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

den är ju på sina ställen lifasom stoppad, bergen jämna, klippor genomfurna, floder gjorda segelbara, länder uprögd, sår utgräfne, mossar utorkade, obefeliga bygningar upresta på jordens yta, hafvet med Skepp och Stoppare oroat. Undersök om och å andra sidan, hvad santlydiga förmåner härigenom tillfaller människo-slåget: här stötes jag af den hifseliga olifet, som förräder sig i ögnablicket. Nå jag icke beklaga de dödeligas blindhet, som af högfärd, eller jag wet icke hvad för fåfång inbilskhet, löpa med brinnande isroer efter alt det elände, som de förmoda at taga på sina skuldror. Det är en bedröfwelig samning, at vår läragrige Sticket oftast är källan till våra olyckor, till laster och dygder, till ljus och mörkarelse. Jag antager utan farhåga den meningen, at bonden wid Dronokostströmen med sin klämda hufvud är detta lifsvets ufselheter alvaminst underkastad. At hoppa, löpa och slås, at kasta en sten, springa up i träden, med mera, se detta kunna de wilde mästertigen. Men all den färdighet, som kommer an på estertank, stadnar öfver deras horisont. En människa, som lemnas åt sig self, hon fattar och känner, hon wil och intet wil, hon längtar och fruktar. Detta är alt, hwar med hon hylsätter själen, tills affecterne widgat ut förståndet, och detta åter affecterne.

Fortsättningen af detta arbete följer härnäst. Hör jag imedlertid påminna: nämligen, at Herr Rousseau betraktar det naturliga tillståndet i all sin fullkomlighet; men det borgeliga med alla sina misbrök, lifasom wrodo de med det samma nödwändig förknippade. Här af följer och icke, at författaren är någon Phantast.

Hwad Nytt i Staden?

den 21 Maj 1759.

Rundgörelser.

Näste lördag, eller den 26 i denne månad, kommer, till Ungdomens öfning, en liten tråta på lärda wiset at anställas uti det öfra Gymnasii-rummet. Adjuncten, Herr Magister Andr. Montell, har utgifwet Thelema, af hwilka de bägge första lyda efter latinska grundspråket sålunda, som följer.

1. Genom orden, **Guds ansigte**, Ps. 42: 3. förstå wi Guds Son.

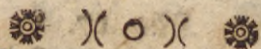
2. Orden, **Herrens röst**, gångande i Lustgården, Gen. 3: 8. utmärka, efter vår förklaring, et häftigt wäder, ledsagat af blixt och tordön.

Åf den förnytrade Bok-samlingen återstå någre Folianter och Quarter, med tillökningen, eller de i hufvud-registret förglömda böcker; hwarmed försälningen börjas i dag eftermiddagen, och fortsättes i morgon wid samma tid, om någon lärdom öfwerblifwer.

Föreliden Fredags är i Barnhus-häfwen wid Nye Port en Banco-sedel funnen, stor 50 Dal. S:mt; hwarföre Directionen aflägger en flyldig taksägelse till den Salomonitiske Gynnaren, som stoppat detta sålhynta fynd i Frimurare-Sparbössan.

Hos det Handlande Bröderskapet på Drottningegatan, eller hos Herrar Anders och Jöns Jönsson finnes till köps utan twifwel den alrabästa sorten af Runnaby-såpa, som ligger i hela och halfwa Sjerdingar, och wäntar billige Köpmän.

Den

Den 22 Maj, det är i morgon, kommer under offentlig Auktion at försäljas en gård, Håkan Gunnarson Beck's Enka tillhörig, och på Wal-gatan belägen; äfwen Dwinno-lin- och gångkläder, utom fångkläder och andra Husgerädsaker. Likaledes försäljes til den mestbjudande en gård, i Masthugget belägen, och tillhörig Trägårdsmästaren Lundbergs Arfvingar; trägården följer ock med. Detta utrop sker ej förr än den sifte Maji.

Med en Resande från Carlscrena, boende hos Lundbergs Enka på Wal-gatan, är et ägta parti af röd och grön Saffian ankommet, och ledsagas af äfskilliga Skotskad, alla wäl ritade eller målade.

Den 10 nästkommande Junii hålles första Bruns-predikan för detta år här wid Staden; och wid Kamlösa tager Bruns-curen sin början den 18 i samme Månad.

En Silfver-jowel-nål, och en med Böhmsk Cristall eller ädelsten innefattad Bommelotte af Silfver, är funnen på gatan, och erhålles hos Tyfsta Klädkaren Ahlgren.

Små Kyrko-Tidningar.

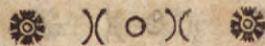
I Svenska Församlingen äro förleden Wefka Döpte 4 Gosse- och 3 Flickobarn: Begräfne Skepparen Peter Fredric Tragusell, och Timbermannen Anders Persson.

I Tyfsta Församlingen är Dödt 1 Barn.

Uti Kronhus-Församlingen är Födt 1 Barn; Döde 3 Soldater, 1 affledad Soldat, 1 Soldat, Enka, och 2 Barn.

Korta Stads-Nyheter.

Borås. I förra Bekan war Borgerskapet församlat på Stadens Rådhus, och föreslog i Borgmästaren

staren och Stads-Secreteraren i Göttheborg, Herr Olof Westman, 2 Herr Rådman Edberg härstädes, 3 Cancellisten i stora Cancelliet, Herr Siberg, til den ännu lediga Borgmästare-Syflan.

Helsingör den 4 Maji. Anders Bruneus går ifrån Marstrand at Norrköping med Sill; Anders Larsson från Göttheborg til Riga med Salt; Johan Dwarfel från Norrköping, och And. Björnson från Calmar til Marstrand med Tunnor; och Nils Ahlgren från Remel til Göttheborg med Råg. Äfwen afgick Jacob Behrman ifrån Westervik til Lissabon med järn, och Driligkeppet Sophia Charlotta til Göttheborg.

Helsingör den 7 Maji. Swen Åberg ifrån Lybek til Marstrand med barlast, den 9 dito, Casper Jerem. Nehserd, från Bourdeaur til Stockholm med Win; Binden war S. S. D. den 12 dito, Anders lang från Leuwerpol til Stockholm med Salt, Jacob Noode och Nils Törnlund från London til Stockholm med styckegods, Alex. Thomson från London til Stockholm med barlast, Magnus Görting, och Anders Ullerin från Göttheborg, til Nyköping och Calmar med Sill, W. Nichols från London til Stockholm med barlast, och Petter Nilsson Strömbeck från Bourdeaur til Stockholm med Win; den 13 dito, Hans Arwidson från Warberg til Wisby med barlast, Nils Matsson och Bengt Beensten från Wisby til Göttheborg med Ralk, och Wiljam Christiansen från Uddewalla til Norrköping med Sill.

I dag ankom ifrån Carlscrena til Sundet Driligsfregatten Jama, som föres af Capitainen Warberg, och här den hugneliga nyheten, at han ärnar midt i denne Månad ledsaga från Marstrand alla de Skepp, hwilka

☉ X O X ☉

ka samlat sig derstädes, och längta til Holland, Äng-
land och Franckerike.

Ankomne til Gøtheborg äro Skepparne, And. Jorin
ifrån Hull med barlast, Anders Sjöberg ifrån London, och
David Rait ifrån Dundy med detsamma: äfwen Hen-
ry Hagon ifrån Wells med Spannemål, Petter Steins-
son ifrån Portsoy med detsamma, Francis Gardner ifrån
Wells, och John Jenkins ifrån Linn med detsamma.

Utgångne äro Skepparne, Geo. Mills, och
Georg Davison til Skottland med Jern och Bräder.

Småfäker.

Jag älskar Malin, det är sant;
Men om jag hennes hjerta want,
Så sprunge jag ifrån mit byte;
Ty kroppen är wäl ångla-lif,
Och själen uppå dygder rik;
Men Malin har ändå et lyte.

* * * * *

Jag älskar Malin, det är sant;
Men wil ej ge en dubbel slant,
För at den Skönas hjerta winna:
Ty Malin är wäl tåck och skön,
Fulkomlig prydnad för sit kön;
Men ingen Malin blir min qwinna.

B. O.

At ej för åsnan böja knå,
Fast hon är högt på årans trappa,
At helre all min lycka tappa,
In göra gudar utaf få:
För pengar aldrig köpa rätt,
At redligt mina löften hålla,
At aldrig någons ofärd wälla,
Det är och blir mit tänkesätt.

* * X * X * *

N:o 22.

Götheborgska Sagasinet.

Den 28 Maj 1759.

Fortsättning af Historien om Män- nistjan, med mera.

Det är en förunderlig dumbhet, som Rousseau till-
lägger sina människliga Wildjur. Han twiflar, om de
lärt at ärfilja sine lifar, och gifwet sig mödan, at taga
tydeliga kännemärken på en enda Person. Plato log i
sin tid at Scribenten, som påstod, at Zifror blifwet un-
der Trojaniska belägringen först upfundna, lifasom
Agamemnon ej wetat tillförene, huru många ben han
hade. Men vår Författare tänker och tror, at de Wil-
de ej kunnat af egen slughet räkna til 5. Mögeligt, at
de af någon händelse märkt, huru Fingrarne i den ena
handen swarat emot den andras: imedlertid giffas,
at de lifaså litet räknat fingrarne på hånden, som hå-
ren på hufwudet. Ja, den första Wildåsnan, som såde
höra, at hon ägt äfvenså många tår som fingrar, lærer
efter utseende blifwet nog förwånad öfwer sit lärda syn-
sushälningen war utantwifwel mera slåt, än onödig
för samtelige löpare i skogen. Caraiberi glömmier hwar
morgon, at han behöfwer til astone den mjölk, han
afäter utan nödwändighet. Sedolåran hos desse Mo-
ralister war ganska liten til widden och lärosatsernas
antal. Hela deras lefnad stödde sig på denne pelare:
Söt din fördel med minsta skada, som du kan,
föt